

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-207/17

Rotho Blaas Srl
proti
Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione tributaria di primo grado di Bolzano)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločná obchodná politika – Konečné antidumpingové clo z určitých výrobkov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike – Antidumpingové clo považované orgánom na urovnávanie sporov Svetovej obchodnej organizácie (WTO) za nezlučiteľné so Všeobecnou dohodou o clách a obchode“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18. októbra 2018

1. *Prejudiciálne otázky – Posúdenie platnosti – Otázka týkajúca sa platnosti nariadenia, ktoré nebolo napadnuté na základe článku 263 ZFEÚ – Žaloba vo veci samej podaná spoločnosťou, ktorá zjavne nie je aktívne legitimovaná na podanie žaloby o neplatnosť – Prípustnosť*

[Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ a článok 267 písm. b) ZFEÚ]

2. *Medzinárodné dohody – Dohoda o založení Svetovej obchodnej organizácie – GATT z roku 1994 – Nemožnosť odvolať sa na dohody WTO na účely namietania voči zákonnosti aktu Únie – Výnimky – Akt Únie smerujúci k zabezpečeniu ich vykonania alebo výslovne a presne na ne odkazujúci – Neexistencia*

(Všeobecná dohoda o clách a obchode z roku 1994, článok VI; nariadenie Rady č. 91/2009; vykonávacie nariadenie Rady č. 924/2012; vykonávacie nariadenie Komisie 2015/519)

1. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 28 – 41)

2. Pokiaľ však ide o dohody WTO, z ustálenej judikatúry vyplýva, že berúc do úvahy ich povahu a štruktúru, tieto dohody sa v zásade neuvádzajú medzi normami, vo vzťahu ku ktorým možno preskúmať zákonnosť aktov inštitúcií Únie (pozri najmä rozsudky z 23. novembra 1999, Portugalsko/Rada, C-149/96, EU:C:1999:574, bod 47; z 1. marca 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, bod 39, ako aj zo 4. februára 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 85).

Len v dvoch výnimočných situáciách, ktoré vyplývajú z úmyslu normotvorcu Únie obmedziť svoju vlastnú právomoc voľnej úvahy pri uplatňovaní pravidiel WTO, Súdny dvor pripustil, že súdu Únie prináleží v prípade potreby preskúmať zákonnosť aktu Únie a aktov prijatých na jeho vykonanie so

zreteľom na dohody WTO alebo rozhodnutie OUS, ktorým sa konštatuje nedodržiavanie týchto dohôd (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júla 2015, Komisia/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, bod 40).

V prvom rade ide o prípad, keď Únia zamýšľala splniť konkrétny záväzok, ktorý prevzala v rámci týchto dohôd, a po druhé v prípade, keď predmetný akt práva Únie výslovne odkazuje na konkrétne ustanovenia týchto dohôd (pozri rozsudok zo 16. júla 2015, Komisia/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, bod 41 a citovanú judikatúru).

Pri zohľadnení týchto kritérií treba teda v prejednávanej veci stanoviť, či je možné preskúmať platnosť sporných nariadení so zreteľom na článok VI GATT z roku 1994 a rozhodnutie OUS z 28. júla 2011.

Najskôr, pokiaľ ide o nariadenie č. 91/2009 dotknuté vo veci samej, je potrebné uviesť, že tento akt výslovne neodkazuje na špecifické ustanovenia článku VI GATT z roku 1994, ani z neho nevyplýva, že prijatím tohto nariadenia by mala Rada v úmysle splniť konkrétny záväzok prijatý v rámci tejto dohody alebo vo všeobecnosti, v rámci dohôd WTO.

Ďalej, pokiaľ ide o vykonávacie nariadenia č. 924/2012 a 2015/519, hoci tieto nariadenia do určitej miery odzrkadľujú vôľu Únie vyhovieť rozhodnutiu OUS z 28. júla 2011, vzhľadom na výnimočnú povahu situácií, ktoré umožňujú preskúmanie zákonnosti v súvislosti s pravidlami WTO, ako bolo pripomenuté v bode 47 tohto rozsudku, nepostačuje to na vyvodenie záveru, že prijatím týchto nariadení mala Únia v úmysle splniť osobitnú povinnosť prevzatú v rámci WTO, ktorá by mohla odôvodniť výnimku z nemožnosti odvolávať sa na pravidlá WTO pred súdom Únie a umožniť mu výkon preskúmania zákonnosti predmetných aktov Únie s ohľadom na tieto pravidlá (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. marca 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, body 42 až 48, ako aj zo 4. februára 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, body 93 až 98).

Za týchto okolností sa nemožno domnievať, že zákonnosť sporných nariadení možno posudzovať so zreteľom na článok VI GATT z roku 1994 alebo vzhľadom na rozhodnutie OUS z 28. júla 2011.

(pozri body 44, 47 – 50, 52, 56)